

ΙΠΠΙΑΣ ΕΛΑΤΤΩΝ

ΕΥΔΙΚΟΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΙΠΠΙΑΣ

St. I
P. 363

ΕΥ. Σὺ δὲ δὴ τί σιγᾶς, ὦ Σώκρατες, Ἰππίου τοσαῦτα **a**
ἐπιδειξαμένου, καὶ οὐχὶ ἢ συνεπαιεῖς τι τῶν εἰρημένων ἢ
καὶ ἐλέγχεις, εἴ τί σοι μὴ καλῶς δοκεῖ εἰρηκέναι; ἄλλως τε
ἐπειδὴ καὶ αὐτοὶ λελείμεθα, οἱ μάλιστ' ἂν ἀντιποιησαίμεθα
μετεῖναι ἡμῖν τῆς ἐν φιλοσοφίᾳ διατριβῆς. **5**

ΣΩ. Καὶ μήν, ὦ Εὐδিকে, ἔστι γε ἂ ἠδέως ἂν πυθοίμην
Ἰππίου ὧν νυνδὴ ἔλεγεν περὶ Ὀμήρου. καὶ γὰρ τοῦ σοῦ **b**
πατρὸς Ἀπημάντου ἤκουον ὅτι ἢ Ἰλιάς κάλλιον εἶη ποίημα
τῷ Ὀμήρῳ ἢ ἠ Ὀδύσσεια, τοσοῦτ' ὃν κάλλιον, ὅσῳ ἀμεί-
νων Ἀχιλλεὺς Ὀδυσσεὺς εἶη· ἐκάτερον γὰρ τούτων τὸ μὲν
εἰς Ὀδυσσεά εἶπε πεποιῆσθαι, τὸ δ' εἰς Ἀχιλλέα. περὶ **5**
ἐκείνου οὖν ἠδέως ἂν, εἰ βουλομένῳ ἔστιν Ἰππία, ἀναπυθοί-
μην ὅπως αὐτῷ δοκεῖ περὶ τοῖν ἀνδρῶν τούτων, πότερον
ἀμείνω φησὶν εἶναι, ἐπειδὴ καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ παντοδαπὰ **c**
ἡμῖν ἐπιδέδεικται καὶ περὶ ποιητῶν τε ἄλλων καὶ περὶ
Ὀμήρου.

ΕΥ. Ἀλλὰ δῆλον ὅτι οὐ φθονήσει Ἰππίας, ἐάν τι αὐτὸν
ἐρωτᾶς, ἀποκρίνεσθαι. ἢ γάρ, ὦ Ἰππία, ἐάν τι ἐρωτᾶ σε **5**
Σωκράτης, ἀποκριθῆ; ἢ πῶς ποιήσεις;

ΙΠ. Καὶ γὰρ ἂν δεινὰ ποιοίην, ὦ Εὐδিকে, εἰ Ὀλυμπίαζε
μὲν εἰς τὴν τῶν Ἑλλήνων πανήγυριν, ὅταν τὰ Ὀλύμπια ᾖ,
ἀεὶ ἐπανιῶν οἴκοθεν ἐξ Ἥλιδος εἰς τὸ ἱερὸν παρέχω ἐμαυτὸν **d**

a 4 καὶ T F: om. W
F: τῶν ποιημάτων T W

b 3 ὅσῳ W: ὅσον T F

b 4 τούτων

c 5 ἀποκρίνεσθαι T W: ἀποκρίνασθαι F

καὶ λέγοντα ὅτι ἂν τις βούληται ὦν ἂν μοι εἰς ἐπίδειξιν
 παρεσκευασμένον ἦ, καὶ ἀποκρινόμενον τῷ βουλομένῳ ὅτι
 ἂν τις ἐρωτᾷ, νῦν δὲ τὴν Σωκράτους ἐρώτησιν φύγοιμι.

364 ΣΩ. Μακάριόν γε, ὦ Ἰππία, πάθος πέπονθας, εἰ ἐκάστης
 Ὀλυμπιάδος οὕτως εὐελπὶς ὦν περὶ τῆς ψυχῆς εἰς σοφίαν
 ἀφικνῆ εἰς τὸ ἱερόν· καὶ θαυμάσαιμ' ἂν εἴ τις τῶν περὶ τὸ
 σῶμα ἀθλητῶν οὕτως ἀφόβως τε καὶ πιστευτικῶς ἔχων τῷ
 5 σῶματι ἔρχεται αὐτόσε ἀγωνιούμενος, ὥσπερ σὺ φῆς τῆ
 διανοίᾳ.

ΙΠ. Εἰκότως, ὦ Σώκρατες, ἐγὼ τοῦτο πέπονθα· ἐξ οὗ
 γὰρ ἦργμαι Ὀλυμπίασιν ἀγωνίζεσθαι, οὐδενὶ πώποτε κρείτ-
 τονι εἰς οὐδὲν ἐμαντοῦ ἐνέτυχον.

b ΣΩ. Καλόν γε λέγεις, ὦ Ἰππία, καὶ τῆ Ἥλειων πόλει
 τῆς σοφίας ἀνάθημα τὴν δόξαν εἶναι τὴν σὴν καὶ τοῖς
 γονεῦσι τοῖς σοῖς. ἀτὰρ τί δὴ λέγεις ἡμῖν περὶ τοῦ Ἀχιλ-
 λέως τε καὶ τοῦ Ὀδυσσέως; πότερον ἀμείνω καὶ κατὰ τί
 5 φῆς εἶναι; ἠνίκα μὲν γὰρ πολλοὶ ἔνδον ἡμεν καὶ σὺ τὴν
 ἐπίδειξιν ἐποιοῦ, ἀπελείφθην σου τῶν λεγομένων—ᾧκνον
 γὰρ ἐπανερέσθαι, διότι ὄχλος τε πολλὸς ἔνδον ἦν, καὶ μὴ
 σοι ἐμποδῶν εἶην ἐρωτῶν τῆ ἐπιδείξει—νῦν δὲ ἐπειδὴ ἐλάτ-
 τους τέ ἐσμεν καὶ Εὐδίκος ὅδε κελεύει ἐρέσθαι, εἰπέ τε καὶ
 c δίδαξον ἡμᾶς σαφῶς, τί ἔλεγες περὶ τούτοις τοῖν ἀνδρῶν;
 πῶς διέκρινες αὐτούς;

ΙΠ. Ἄλλ' ἐγὼ σοι, ὦ Σώκρατες, ἐθέλω ἔτι σαφέστερον
 ἢ τότε διελθεῖν ἃ λέγω καὶ περὶ τούτων καὶ ἄλλων. φημί
 5 γὰρ Ὅμηρον πεποικέναι ἄριστον μὲν ἄνδρα Ἀχιλλέα τῶν
 εἰς Τροίαν ἀφικομένων, σοφώτατον δὲ Νέστορα, πολυτρο-
 πώτατον δὲ Ὀδυσσεά.

ΣΩ. Βαβαί, ὦ Ἰππία· ἄρ' ἂν τί μοι χαρίσαιο τοιόνδε,
 μή μου καταγελᾶν, ἐὰν μόγις μαθάνω τὰ λεγόμενα καὶ

d 2 μοι T W : ἐμοί F d 3 παρεσκευασμένον] παρεσκευασμένων
 Stallbaum b 2 εἶναι secl. Baumann : εἶναι οἶμαι ci. Vermehren
 c 3 ἔτι σαφέστερον T W : σαφέστερον ἔτι F c 4 ἄλλων T W :
 περὶ ἄλλων F c 9 μόγις F : μόλις T W

πολλάκις ἀνερωτῶ; ἀλλά μοι πειρῶ πρῶως τε καὶ εὐκόλως d
ἀποκρίνεσθαι.

ΙΠ. Αἰσχροὺν γὰρ ἂν εἶη, ὦ Σώκρατες, εἰ ἄλλους μὲν
αὐτὰ ταῦτα παιδεύω καὶ ἀξιῶ διὰ ταῦτα χρήματα λαμβάνειν,
αὐτὸς δὲ ὑπὸ σοῦ ἐρωτώμενος μὴ συγγνώμην τ' ἔχοιμι καὶ 5
πρῶως ἀποκρινοίμην.

ΣΩ. Πάνυ καλῶς λέγεις. ἐγὼ γάρ τοι, ἦνίκα μὲν ἄριστον
τὸν Ἀχιλλέα ἔφησθα πεποιῆσθαι, ἐδόκουν σου μαυθάνειν
ὅτι ἔλεγες, καὶ ἦνίκα τὸν Νέστορα σοφώτατον· ἐπειδὴ δὲ e
τὸν Ὀδυσσεά εἶπες ὅτι πεποικῶς εἶη ὁ ποιητῆς πολυτρο-
πώτατον, τοῦτο δ' ὥς γε πρὸς σὲ τάληθῆ εἰρήσθαι, παντά-
πασιν οὐκ οἶδ' ὅτι λέγεις. καὶ μοι εἶπέ, ἂν τι ἐνθένδε
μᾶλλον μάθω· ὁ Ἀχιλλεὺς οὐ πολύτροπος τῷ Ὀμήρῳ 5
πεποιῆται;

ΙΠ. Ἡκιστά γε, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ἀπλούστατος καὶ
ἀληθέστατος, ἐπεὶ καὶ ἐν Λιταῖς, ἦνίκα πρὸς ἀλλήλους
ποιεῖ αὐτοὺς διαλεγομένους, λέγει αὐτῷ ὁ Ἀχιλλεὺς πρὸς
τὸν Ὀδυσσεά—

10

Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
χρῆ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
ὥσπερ δὴ κρανέω τε καὶ ὡς τελέεσθαι οἶω·
ἐχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀίδαο πύλησιν,
ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη. b
αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται.

365

ἐν τούτοις δηλοῖ τοῖς ἔπεσιν τὸν τρόπον ἐκατέρου τοῦ ἀν-
δρός, ὡς ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς εἶη ἀληθῆς τε καὶ ἀπλούς, ὁ δὲ
Ὀδυσσεὺς πολύτροπός τε καὶ ψευδής· ποιεῖ γὰρ τὸν Ἀχιλλέα 5
εἰς τὸν Ὀδυσσεά λέγοντα ταῦτα τὰ ἔπη.

θ 7 καὶ ἀληθέστατος F: om. T W a 3 ὥσπερ T W F: ἦπερ S
cum libris Homericis (sed ὥσπερ M⁸) κρανέω Homeri vulg.: φρονέω
Aristarchus τελέεσθαι T: τετελέεσθαι W: τετελέεσθαι F τελέ-
εσθαι οἶω] τετελεσμένον ἔσται S cum libris Homericis post οἶω sequi-
tur II. 9. 311 ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος b 2 ὡς καὶ
τετελεσμένον ἔσται Homeri vulg.: ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα Homeri A al.

ΣΩ. Νῦν ἤδη, ὦ Ἰππία, κινδυνεύω μανθάνειν ὃ λέγεις· τὸν πολύτροπον ψευδῆ λέγεις, ὡς γε φαίνεται.

c ἸΠ. Μάλιστα, ὦ Σώκρατες· τοιοῦτον γὰρ πεποίηκεν τὸν Ὀδυσσεῖα Ὅμηρος πολλαχοῦ καὶ ἐν Ἰλιάδι καὶ ἐν Ὀδυσσειᾷ.

ΣΩ. Ἐδόκει ἄρα, ὡς ἔοικεν, Ὅμηρῳ ἕτερος μὲν εἶναι ἀνὴρ ἀληθής, ἕτερος δὲ ψευδής, ἀλλ' οὐχ ὁ αὐτός.

5 ἸΠ. Πῶς γὰρ οὐ μέλλει, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Ἡ καὶ σοὶ δοκεῖ αὐτῷ, ὦ Ἰππία;

ἸΠ. Πάντων μάλιστα· καὶ γὰρ ἂν δευδὸν εἶη εἰ μή.

ΣΩ. Τὸν μὲν Ὅμηρον τοίνυν ἐάσωμεν, ἐπειδὴ καὶ
d ἀδύνατον ἐπαυερέσθαι τί ποτε νοῶν ταῦτα ἐποίησεν τὰ ἔπη·
σὺ δ' ἐπειδὴ φαίνῃ ἀναδεχόμενος τὴν αἰτίαν, καὶ σοὶ συν-
δοκεῖ ταῦτα ἄπερ φῆς Ὅμηρον λέγειν, ἀπόκριναι κοινῇ ὑπὲρ
Ὅμηρον τε καὶ σαντοῦ.

5 ἸΠ. Ἔσται ταῦτα· ἀλλ' ἐρώτα ἔμβραχυν ὅτι βούλει.

ΣΩ. Τοὺς ψευδεῖς λέγεις οἷον ἀδυνάτους τι ποιεῖν, ὥσπερ τοὺς κάμνοντας, ἢ δυνατούς τι ποιεῖν;—ἸΠ. Δυνατούς ἔγωγε καὶ μάλα σφόδρα ἄλλα τε πολλὰ καὶ ἐξαπατᾶν ἀνθρώπους.

e —ΣΩ. Δυνατοὶ μὲν δὴ, ὡς ἔοικεν, εἰσὶ κατὰ τὸν σὸν λόγον καὶ πολύτροποι· ἢ γάρ;—ἸΠ. Ναί.—ΣΩ. Πολύτροποι δ' εἰσὶ καὶ ἀπατεῶνες ὑπὸ ἡλιθιότητος καὶ ἀφροσύνης, ἢ ὑπὸ πανουργίας καὶ φρονήσεώς τινος;—ἸΠ. Ὑπὸ πανουργίας

5 πάντων μάλιστα καὶ φρονήσεως.—ΣΩ. Φρόνιμοι μὲν ἄρα εἰσὶν, ὡς ἔοικεν.—ἸΠ. Ναὶ μὰ Δία, λίαν γε.—ΣΩ. Φρόνιμοι δὲ ὄντες οὐκ ἐπίστανται ὅτι ποιοῦσιν, ἢ ἐπίστανται;—

ἸΠ. Καὶ μάλα σφόδρα ἐπίστανται· διὰ ταῦτα καὶ κακουργοῦσιν.—ΣΩ. Ἐπιστάμενοι δὲ ταῦτα ἢ ἐπίστανται πότερον

10 ἀμαθεῖς εἰσιν ἢ σοφοί;—ἸΠ. Σοφοὶ μὲν οὖν αὐτά γε ταῦτα,
366 ἐξαπατᾶν.

ΣΩ. Ἐχε δὴ· ἀναμνησθῶμεν τί ἐστιν ὃ λέγεις. τοὺς ψευδεῖς φῆς εἶναι δυνατούς καὶ φρονίμους καὶ ἐπιστήμονας

ε3 εἶναι ἀνὴρ ΤW: ἀνὴρ εἶναι F d5 ἔμβραχυν ΤW: ἐν
βραχεῖ F ὅτι ΤW: ὑπερ F e7 ὅτι ποιοῦσιν ἢ ἐπίστανται F:
om. ΤW

καὶ σοφούς εἰς ἅπερ ψευδεῖς;—ΙΠ. Φημί. γὰρ οὖν.—
 ΣΩ. Ἄλλους δὲ τοὺς ἀληθεῖς τε καὶ ψευδεῖς, καὶ ἐναντιω- 5
 τάτους ἀλλήλους;—ΙΠ. Λέγω ταῦτα.—ΣΩ. Φέρε δὴ· τῶν
 μὲν δυνατῶν τιwes καὶ σοφῶν, ὡς ἔοικεν, εἰσὶν οἱ ψευδεῖς
 κατὰ τὸν σὸν λόγον.—ΙΠ. Μάλιστα γε.—ΣΩ. Ὅταν δὲ
 λέγῃς δυνατοὺς καὶ σοφούς εἶναι τοὺς ψευδεῖς εἰς αὐτὰ b
 ταῦτα, πότερον λέγεις δυνατοὺς εἶναι ψεύδεσθαι ἔαν βού-
 λωνται, ἢ ἀδύνατους εἰς ταῦτα ἅπερ ψεύδονται;—ΙΠ. Δυνα-
 τοὺς ἔγωγε.—ΣΩ. Ὡς ἐν κεφαλαίῳ ἄρα εἰρήσθαι, οἱ ψευδεῖς
 εἰσω οἱ σοφοί τε καὶ δυνατοὶ ψεύδεσθαι.—ΙΠ. Ναί.— 5
 ΣΩ. Ἀδύνατος ἄρα ψεύδεσθαι ἀνὴρ καὶ ἀμαθὴς οὐκ ἂν εἴη
 ψευδής.—ΙΠ. Ἐχει οὕτως.—ΣΩ. Δυνατὸς δέ γ' ἐστὶν
 ἕκαστος ἄρα, ὃς ἂν ποιῇ τότε ὃ ἂν βούληται, ὅταν βού-
 ληται· οὐχ ὑπὸ νόσου λέγω ἐξειργόμενον οὐδὲ τῶν τοιούτων, c
 ἀλλὰ ὥσπερ σὺ δυνατὸς εἶ γράψαι τοῦμόν ὄνομα ὅταν
 βούλη, οὕτω λέγω. ἢ οὐχ, ὃς ἂν οὕτως ἔχη, καλεῖς σὺ
 δυνατόν;—ΙΠ. Ναί.

ΣΩ. Λέγε δὴ μοι, ὦ Ἰππία, οὐ σὺ μέντοι ἔμπειρος εἶ 5
 λογισμῶν καὶ λογιστικῆς;—ΙΠ. Πάντων μάλιστα, ὦ Σώ-
 κρατες.—ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ καὶ τίς σε ἔροιτο τὰ τρὶς ἑπτακόσια
 ὑπόσος ἐστὶν ἀριθμός, εἰ βούλοιο, πάντων τάχιστα καὶ
 μάλιστ' ἂν εἴποις τἀληθῆ περὶ τούτου;—ΙΠ. Πάνυ γε.— d
 ΣΩ. Ἄρα ὅτι δυνατώτατός τε εἶ καὶ σοφώτατος κατὰ ταῦτα;
 —ΙΠ. Ναί.—ΣΩ. Πότερον οὖν σοφώτατός τε εἶ καὶ δυνα-
 τώτατος μόνου, ἢ καὶ ἄριστος ταῦτα ἅπερ δυνατώτατός τε
 καὶ σοφώτατος, τὰ λογιστικά;—ΙΠ. Καὶ ἄριστος δῆπου, ὦ 5
 Σώκρατες.—ΣΩ. Τὰ μὲν δὴ ἀληθῆ σὺ ἂν δυνατώτατα εἴποις.
 περὶ τούτων· ἢ γάρ;—ΙΠ. Οἶμαι ἔγωγε.—ΣΩ. Τί δὲ τὰ e
 ψευδῆ περὶ τῶν αὐτῶν τούτων; καὶ μοι, ὥσπερ τὰ πρότερα,
 γενναίως καὶ μεγαλοπρεπῶς ἀπόκριναι, ὦ Ἰππία· εἴ τίς σε

b 4 ὡς ἐν T (sed ὡς supra versum) F: ἐν W b 5 οἱ F: om.
 T W b 7 δέ γ' F: δ' T W c 3 ἢ T W: ἦ in marg. f: ἀρ' F
 c 5 δὴ μοι T W: δέ μοι F c 7 σε T W et in marg. f: om. F
 d 1 μάλιστα λέγοις ἀληθῆ F d 6 δὴ T W et suprascr. f: om. F

ἔροιτο τὰ τρις ἑπτακόσια πόσα ἐστί, πότερον σὺ ἂν μάλιστα
 5 ψεύδοιο καὶ αἰεὶ κατὰ ταῦτὰ ψευδῆ λέγοις περὶ τούτων, βου-
 λόμενος ψεύδεσθαι καὶ μηδέποτε ἀληθῆ ἀποκρίνεσθαι, ἢ ὁ
 367 ἀμαθῆς εἰς λογισμοὺς δύναται ἂν σοῦ μᾶλλον ψεύδεσθαι
 βουλομένου; ἢ ὁ μὲν ἀμαθῆς πολλάκις ἂν βουλόμενος ψευδῆ
 λέγειν τὰληθῆ ἂν εἴποι ἄκων, εἰ τύχοι, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι,
 σὺ δὲ ὁ σοφός, εἴπερ βούλοιο ψεύδεσθαι, αἰεὶ ἂν κατὰ τὰ
 5 αὐτὰ ψεύδοιο;—ΙΠ. Ναί, οὕτως ἔχει ὡς σὺ λέγεις.—
 ΣΩ. Ὁ ψευδῆς οὖν πότερον περὶ μὲν τᾶλλα ψευδῆς ἐστίν,
 οὐ μέντοι περὶ ἀριθμὸν, οὐδὲ ἀριθμῶν ἂν ψεύσαιτο;—
 ΙΠ. Καὶ ναὶ μὰ Δία περὶ ἀριθμὸν.—ΣΩ. Θῶμεν ἄρα καὶ
 τοῦτο, ὦ Ἰππία, περὶ λογισμὸν τε καὶ ἀριθμὸν εἶναι τινα
 b ἄνθρωπον ψευδῆ;—ΙΠ. Ναί.—ΣΩ. Τίς οὖν ἂν εἴη οὗτος;
 οὐχὶ δεῖ ὑπάρχειν αὐτῷ, εἴπερ μέλλει ψευδῆς ἔσεσθαι, ὡς
 σὺ ἄρτι ὠμολόγεις, δυνατὸν εἶναι ψεύδεσθαι; ὁ γὰρ ἀδύ-
 νατος ψεύδεσθαι, εἰ μέμνησαι, ὑπὸ σοῦ ἐλέγετο ὅτι οὐκ ἂν
 5 ποτε ψευδῆς γένοιτο.—ΙΠ. Ἄλλὰ μέμνημαι καὶ ἐλέχθη
 οὕτως.—ΣΩ. Οὐκοῦν ἄρτι ἐφάνης σὺ δυνατώτατος ὢν ψεύ-
 δεσθαι περὶ λογισμῶν;—ΙΠ. Ναί, ἐλέχθη γέ τοι καὶ τοῦτο.
 c —ΣΩ. Ἄρ' οὖν καὶ δυνατώτατος εἶ ἀληθῆ λέγειν περὶ
 λογισμῶν;—ΙΠ. Πάνυ γε.—ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ αὐτὸς ψευδῆ
 καὶ ἀληθῆ λέγειν περὶ λογισμῶν δυνατώτατος· οὗτος δ' ἐστὶν
 ὁ ἀγαθὸς περὶ τούτων, ὁ λογιστικός.—ΙΠ. Ναί.—ΣΩ. Τίς
 5 οὖν ψευδῆς περὶ λογισμὸν γίγνεται, ὦ Ἰππία, ἄλλος ἢ ὁ
 ἀγαθός; ὁ αὐτὸς γὰρ καὶ δυνατός· οὗτος δὲ καὶ ἀληθής.—
 ΙΠ. Φαίνεται.—ΣΩ. Ὅρας οὖν ὅτι ὁ αὐτὸς ψευδῆς τε καὶ
 ἀληθῆς περὶ τούτων, καὶ οὐδὲν ἀμείνων ὁ ἀληθῆς τοῦ ψευ-

a 7 ἀριθμὸν corr. Ven. 185 : ἀριθμῶν T W F ἀριθμῶν scr. Ven.
 185 : ἀριθμὸν T W F ἂν T W F sed δὴ suprascr. W ψεύσαιτο
 T W : ψεύδοιτο F a 8 θῶμεν] φῶμεν Schanz b 2 αὐτῷ
 F : αὐτὸν T W f ὡς T W f : ὅ F b 6 ὢν T W F sed εἶναι
 suprascr. W b 7 λογισμῶν corr. Coisl. : λογισμὸν T W F
 c 3 δυνατώτατος F : δυνατὸς T W f οὗτος . . . c 4 λογιστικός secl.
 Bekker c 5 λογισμὸν F : λογισμῶν T W c 6 ὁ αὐτὸς F :
 οὗτος T W

δοῦς; ὁ αὐτὸς γὰρ δῆπου ἐστὶ καὶ οὐκ ἐναντιώτατα ἔχει, d
ὥσπερ σὺ ῥου ἄρτι.

ΙΠ. Οὐ φαίνεται ἐνταῦθά γε.

ΣΩ. Βούλει οὖν σκεψώμεθα καὶ ἄλλοθι;

ΙΠ. Εἰ [ἄλλως] γε σὺ βούλει.

5

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ γεωμετρίας ἔμπειρος εἶ;—ΙΠ. *Ἐγωγε.

—ΣΩ. Τί οὖν; οὐ καὶ ἐν γεωμετρίᾳ οὕτως ἔχει· ὁ αὐτὸς
δυνατώτατος ψεύδεται καὶ ἀληθῆ λέγειν περὶ τῶν διαγραμ-
μάτων, ὁ γεωμετρικός;—ΙΠ. Ναί.—ΣΩ. Περὶ ταῦτα οὖν
ἀγαθὸς ἄλλος τις ἢ οὗτος;—ΙΠ. Οὐκ ἄλλος.—ΣΩ. Οὐκ- e
οὖν ὁ ἀγαθὸς καὶ σοφὸς γεωμέτρης δυνατώτατός γε
ἀμφοτέρα; καὶ εἴπερ τις ἄλλος ψευδῆς περὶ διαγράμματα,
οὗτος ἂν εἴη, ὁ ἀγαθός; οὗτος γὰρ δυνατός, ὁ δὲ κακὸς
ἀδύνατος ἦν ψεύδεται ὥστε οὐκ ἂν γένοιτο ψευδῆς ὁ 5
μὴ δυνάμενος ψεύδεται, ὡς ὠμολόγηται.—ΙΠ. *Ἔστι
ταῦτα.

ΣΩ. *Ἐπι τοίνυν καὶ τὸν τρίτον ἐπισκεψώμεθα, τὸν
ἀστρονόμον, ἧς αὖ σὺ τέχνης ἔτι μᾶλλον ἐπιστήμων οἶε
εἶναι ἢ τῶν ἔμπροσθεν. ἦ γάρ, ὦ Ἰππία;—ΙΠ. Ναί.— 368

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ ἐν ἀστρονομίᾳ ταῦτά ταῦτά ἐστιν;—
ΙΠ. Εἰκός γε, ὦ Σώκρατες.—ΣΩ. Καὶ ἐν ἀστρονομίᾳ ἄρα
εἴπερ τις καὶ ἄλλος ψευδῆς, ὁ ἀγαθὸς ἀστρονόμος ψευδῆς
ἔσται, ὁ δυνατὸς ψεύδεται. οὐ γὰρ ὅ γε ἀδύνατος ἀμαθῆς 5
γάρ.—ΙΠ. Φαίνεται οὕτως.—ΣΩ. Ὁ αὐτὸς ἄρα καὶ ἐν
ἀστρονομίᾳ ἀληθῆς τε καὶ ψευδῆς ἔσται.—ΙΠ. *Ἔοικεν.

ΣΩ. *Ἴθι δῆ, ὦ Ἰππία, ἀνέδην οὕτως ἐπίσκεψαι κατὰ
πασῶν τῶν ἐπιστημῶν, εἴ που ἔστιν ἄλλως ἔχον ἢ οὕτως. b
πάντως δὲ πλείστας τέχνας πάντων σοφώτατος εἶ ἀνθρώ-
πων, ὡς ἐγὼ ποτέ σου ἤκουον μεγαλαυχουμένου, πολλὴν
σοφίαν καὶ ζηλωτὴν σαντοῦ διεξιόντος ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ ταῖς
τραπέζαις. ἐφησθα δὲ ἀφικέσθαι ποτέ εἰς Ὀλυμπίαν ἃ 5

d 5 ἄλλως secl. Bekker a 2 ταῦτά ταῦτα Tf: ταῦτα WF
a 5 οὐ γὰρ . . . ἀμαθῆς γάρ secl. Schanz b 5 ἃ εἶχες T W f (sed
χ ex emend. T): ἀεὶ χθῆς F

εἶχες περὶ τὸ σῶμα ἅπαντα σαυτοῦ ἔργα ἔχων· πρῶτον
 μὲν δακτύλιον—ἐντεῦθεν γὰρ ἤρχου—ὄν εἶχες σαυτοῦ ἔχειν
 c ἔργον, ὡς ἐπιστάμενος δακτυλίου γλύφειν, καὶ ἄλλην
 σφραγίδα σὸν ἔργον, καὶ στλεγγίδα καὶ λήκυθον ἃ αὐτὸς
 ἠργάσω· ἔπειτα ὑποδήματα ἃ εἶχες ἔφησθα αὐτὸς σκυτοτο-
 μῆσαι, καὶ τὸ ἱμάτιον ὑφήναι καὶ τὸν χιτωνίσκον· καὶ ὃ γε
 5 πᾶσιw ἔδοξεν ἀτοπώτατον καὶ σοφίας πλείστης ἐπίδειγμα,
 ἐπειδὴ τὴν ζώνην ἔφησθα τοῦ χιτωνίσκου, ἣν εἶχες, εἶναι
 μὲν οἶαι αἱ Περσικαὶ τῶν πολυτελῶν, ταύτην δὲ αὐτὸς πλέξαι·
 d καὶ διθυράμβους, καὶ καταλογάδην πολλοὺς λόγους καὶ
 παντοδαποὺς συγκειμένους· καὶ περὶ τῶν τεχνῶν δὴ ὦν
 ἄρτι ἐγὼ ἔλεγον ἐπιστήμων ἀφικέσθαι διαφερόντως τῶν
 ἄλλων, καὶ περὶ ῥυθμῶν καὶ ἁρμονιῶν καὶ γραμμάτων ὀρθό-
 5 τητος, καὶ ἄλλα ἔτι πρὸς τούτοις πάνν πολλά, ὡς ἐγὼ δοκῶ
 μνημονεύειν· καίτοι τό γε μνημονικὸν ἐπελαθόμην σου, ὡς
 εἶπες, τέχνημα, ἐν ᾧ σὺ οἶει λαμπρότατος εἶναι· οἶμαι δὲ καὶ
 e ἄλλα ἀάμπολλα ἐπιλελησθαι. ἀλλ' ὅπερ ἐγὼ λέγω, καὶ εἰς
 τὰς σαυτοῦ τέχνας βλέψας—ἱκαναὶ δέ—καὶ εἰς τὰς τῶν
 ἄλλων εἰπέ μοι, ἐάν που εὔρης ἐκ τῶν ὠμολογημένων ἐμοί
 τε καὶ σοί, ὅπου ἐστὶν ὁ μὲν ἀληθής, ὁ δὲ ψευδής, χωρὶς καὶ
 5 οὐχ ὁ αὐτός; ἐν ἧτιw βούλει σοφία τοῦτο σκέψαι ἢ πανουργία
 369 ἢ ὅτιοῦν χαίρεις ὀνομάζων· ἀλλ' οὐχ εὐρήσεις, ᾧ ἐταῖρε—
 οὐ γὰρ ἔστιw—ἐπεὶ σὺ εἰπέ.

ΙΠ. Ἄλλ' οὐκ ἔχω, ᾧ Σώκρατες, νῦν γε οὕτως.

ΣΩ. Οὐδέ γε ἔξεις, ὡς ἐγὼ οἶμαι· εἰ δ' ἐγὼ ἀληθῆ λέγω,
 5 μέμνησαι ὃ ἡμῖν συμβαίνει ἐκ τοῦ λόγου, ᾧ Ἰππία.

ΙΠ. Οὐ πάνν τι ἐννοῶ, ᾧ Σώκρατες, ὃ λέγεις.

ΣΩ. Νυνὶ γὰρ ἴσως οὐ χρῆ τῷ μνημονικῷ τεχνήματι—

b6 ἔργα T W f: om. F c2 στλεγγίδα W t: σλεγγίδα T:
 στεγγίδα F c3 ἔπειτα T W f: ἐπὶ τὰ F c6 ἐπειδὴ T W F:
 secl. Ast: ἐπιδεικνὺς vel ἐπιδείξας fuisse susp. Schanz d2 τεχνῶν]
 τε τεχνῶν Baumann d3 ἐπιστήμων f: ἐπιστήμην F: ἐπιστημῶν
 T W e3 που T W: ποτε F a7 χρῆ t: χρῆ T F: χρῆ W

δῆλον γὰρ ὅτι οὐκ οἶει δεῖν—ἀλλὰ ἐγὼ σε ὑπομνήσω. οἶσθα ὅτι τὸν μὲν Ἀχιλλέα ἔφησθα ἀληθῆ εἶναι, τὸν δὲ Ὀδυσσεά ψευδῆ καὶ πολύτροπον;

b

ΙΠ. Ναί.

ΣΩ. Νῦν οὖν αἰσθάνῃ ὅτι ἀναπέφονται ὁ αὐτὸς ὢν ψευδῆς τε καὶ ἀληθῆς, ὥστε εἰ ψευδῆς ὁ Ὀδυσσεὺς ἦν, καὶ ἀληθῆς γίγνεται, καὶ εἰ ἀληθῆς ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ ψευδῆς, 5 καὶ οὐ διάφοροι ἀλλήλων οἱ ἄνδρες οὐδ' ἐναντίοι, ἀλλ' ὅμοιοι;

ΙΠ. ὦ Σώκρατες, αἰεὶ σύ τινας τοιούτους πλέκεις λόγους, καὶ ἀπολαμβάνων ὃ ἂν ᾗ δυσχερέστατον τοῦ λόγου, τούτου ἔχη κατὰ σμικρὸν ἐφαπτόμενος, καὶ οὐχ ὄλφ ἀγωνίζῃ τῷ c πράγματι περὶ ὅτου ἂν ὁ λόγος ᾗ· ἐπεὶ καὶ νῦν, ἐὰν βούλη, ἐπὶ πολλῶν τεκμηρίων ἀποδείξω σοι ἰκανῶ λόγῳ Ὅμηρον Ἀχιλλέα πεποιηκέναι ἀμείνω Ὀδυσσεύς καὶ ἀψευδῆ, τὸν δὲ δολερὸν τε καὶ πολλὰ ψευδόμενον καὶ χεῖρω Ἀχιλλεύς. 5 εἰ δὲ βούλει, σὺ αὖ ἀντιπαράβαλλε λόγον παρὰ λόγον, ὡς ὁ ἕτερος ἀμείνων ἐστὶ· καὶ μᾶλλον εἴσονται οὗτοι ὀπότερος ἄμεινον λέγει.

ΣΩ. ὦ Ἰππία, ἐγὼ τοι οὐκ ἀμφισβητῶ μὴ οὐχὶ σὲ εἶναι d σοφώτερον ἢ ἐμέ· ἀλλ' αἰεὶ εἶωθα, ἐπειδάν τις λέγῃ τι, προσέχειν τὸν νοῦν, ἄλλως τε καὶ ἐπειδάν μοι δοκῇ σοφὸς εἶναι ὁ λέγων, καὶ ἐπιθυμῶν μαθεῖν ὅτι λέγει διαπυθάνομαι καὶ ἐπανασκοπῶ καὶ συμβιβάζω τὰ λεγόμενα, ἵνα μάθω· ἐὰν 5 δὲ φαῦλος δοκῇ μοι εἶναι ὁ λέγων, οὔτε ἐπαυερῶ οὔτε μοι μέλει ὢν λέγει. καὶ γνώσῃ τούτῳ οὐδ' ἂν ἐγὼ ἠγῶμαι σοφοὺς εἶναι· εὐρήσεις γάρ με λιπαρῆ ὄντα περὶ τὰ λεγόμενα ὑπὸ τούτου καὶ πυθθανόμενον παρ' αὐτοῦ, ἵνα μαθῶν e τι ὠφελῆθῶ. ἐπεὶ καὶ νῦν ἐννενόηκα σοῦ λέγοντος, ὅτι ἐν τοῖς ἔπεσι οἷς σὺ ἄρτι ἔλεγες, ἐνδεικνύμενος τὸν Ἀχιλλέα

ce οὐχ ὄλφ T W f: οὐδ' ὄλως F c5 πολλὰ ψευδόμενον T W:
 ψευδόμενον πολλὰ F d2 τί T f: τί W: om. F d7 τούτῳ T:
 τούτο W: τούτ' ἢ F (γρ. τούτου in marg. f) e2 ἐπεὶ καὶ νῦν T W:
 καὶ νῦν ἐπεὶ F

εἰς τὸν Ὀδυσσεά λέγειω ὡς ἀλαζόνα ὄντα, ἄτοπόν μοι δοκεῖ
 5 εἶναι, εἰ σὺ ἀληθῆ λέγεις, ὅτι ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς οὐδαμοῦ
 370 φαίνεται ψευδάμενος, ὁ πολύτροπος, ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς πολύ-
 τροπὸς τις φαίνεται κατὰ τὸν σὸν λόγον· ψεύδεται γοῦν.
 προειπῶν γὰρ ταῦτα τὰ ἔπη, ἅπερ καὶ σὺ εἶπες ἄρτι—

ἔχθρὸς γάρ μοι κείνος ὁμῶς Ἀίδαο πύλησιν,
 5 ὅς χ' ἔτερον μὲν κεύθη ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἶπη,

b ὀλίγον ὕστερον λέγει ὡς οὐτ' ἂν ἀναπεισθείη ὑπὸ τοῦ
 Ὀδυσσεῶς τε καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος οὔτε μένοι τὸ παράπαν
 ἐν τῇ Τροίᾳ, ἀλλ'—

αὔριον ἰρὰ Διὶ ρέξας, φησί, καὶ πᾶσι θεοῖσιν,
 5 νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἄλαδε προερεύσσω,
 ὄψσαι, αἶ κ' ἐθέλησθα καὶ αἶ κέν τοι τὰ μεμήληι,
 ἦρι μάλ' Ἑλλάσποντου ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας
 c νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
 εἰ δέ κεν εὐπλοῖτην δῶη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
 ἦματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἰκοίμην.

ἔτι δὲ πρότερον τούτων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα λοιδορούμενος
 5 εἶπεν—

νῦν δ' εἴμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἦ πολὺ λωῖὸν ἐστὶν
 οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' ὀίω
 d ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.

ταῦτα εἰπὼν τοτὲ μὲν ἐναντίον τῆς στρατιᾶς ἀπάσης, τοτὲ
 δὲ πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ ἑταίρους, οὐδαμοῦ φαίνεται οὔτε παρα-
 σκευασάμενος οὐτ' ἐπιχειρήσας καθέλκειν τὰς ναῦς ὡς ἀπο-
 5 πλευσούμενος οἴκαδε, ἀλλὰ πάνυ γενναίως ὀλιγωρῶν τοῦ
 τάληθῆ λέγειω. ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Ἰππία, καὶ ἐξ ἀρχῆς σε
 ἠρόμην ἀπορῶν ὀπότερος τούτοις τοῖν ἀνδρῶν ἀμείνων
 e πεποιήται τῷ ποιητῇ, καὶ ἡγούμενος ἀμφοτέρω ἀρίστῳ εἶναι

a i ψευδάμενος T W f: ψευδόμενος F. b 6 αἶκ' T W Homeri ad
 L al.: αἶ κε F: ἦν S cum Homeri vulg. c 6 ἐπεὶ ἦ T W: ἐπειδὴ F
 λωῖὸν T W: λωόν F: φέρτερον libri Homerici d 2 ἀπάσης F:
 πάσης T W

καὶ δύσκριτον ὀπότερος ἀμείνων εἶη καὶ περὶ ψεύδους καὶ ἀληθείας καὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς· ἀμφοτέρω γὰρ καὶ κατὰ τοῦτο παραπλησίω ἐστόν.

ΙΠ. Οὐ γὰρ καλῶς σκοπεῖς, ὦ Σώκρατες. ἃ μὲν γὰρ ὁ 5
Ἄχιλλεὺς ψεύδεται, οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς φαίνεται ψευδόμενος ἀλλ' ἄκων, διὰ τὴν συμφορὰν τὴν τοῦ στρατοπέδου ἀναγκασθεὶς καταμεῖναι καὶ βοηθῆσαι· ἃ δὲ ὁ Ὀδυσσεύς, ἐκῶν τε καὶ ἐξ ἐπιβουλῆς.

ΣΩ. Ἐξαπατᾷς με, ὦ φίλτατε Ἰππία, καὶ αὐτὸς τὸν 10
Ὀδυσσεῖα μιμῆ.

ΙΠ. Οὐδαμῶς, ὦ Σώκρατες· λέγεις δὴ τί καὶ πρὸς τί; 37I

ΣΩ. Ὅτι οὐκ ἐξ ἐπιβουλῆς φῆς τὸν Ἀχιλλεῖα ψεύδου-
σθαι, ὅς ἦν οὕτω γόης καὶ ἐπίβουλος πρὸς τῇ ἀλαζονείᾳ, ὡς πεποίηκεν Ὅμηρος, ὥστε καὶ τοῦ Ὀδυσσεῶς τοσοῦτον φαίνεται φρονεῖν πλεον πρὸς τὸ ῥαδίως λαυθάνειν αὐτὸν 5
ἀλαζονεύμενος, ὥστε ἐναντίον αὐτοῦ αὐτὸς ἐαυτῷ ἐτόλμα ἐναντία λέγειν καὶ ἐλάνθανεν τὸν Ὀδυσσεῖα· οὐδὲν γοῦν φαίνεται εἰπὼν πρὸς αὐτὸν ὡς αἰσθανόμενος αὐτοῦ ψευδομένου ὁ Ὀδυσσεύς. b

ΙΠ. Ποῖα δὴ ταῦτα λέγεις, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐκ οἶσθα ὅτι λέγων ὕστερον ἢ ὡς πρὸς τὸν Ὀδυσσεῖα ἔφη ἅμα τῇ ἡοῖ ἀποπλευσεῖσθαι, πρὸς τὸν Αἴαντα οὐκ αὖ φησιν ἀποπλευσεῖσθαι, ἀλλὰ ἄλλα λέγει; 5

ΙΠ. Ποῦ δὴ;

ΣΩ. Ἐν οἷς λέγει—

οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
πρῶν γ' υἷδν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἐκτορα δῖον, c
Μυρμιδόνων ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθαι
κτείνοντ' Ἀργείους, κατὰ τε φλέξει πυρὶ νῆας·

a 1 δὴ] δὲ δὴ scr. recs. a 3 τῇ ἀλαζονείᾳ Bekker: τὴν ἀλαζονείαν
T W F a 8 αὐτὸν ψευδόμενον F b 3 ἢ ὡς W F: πως T
b 8 μεδήσομαι T W: μελήσομαι F: μεθήσομαι vulg. c 3 κτείνοντ'
T W: κτείναντ' F κατὰ τε φλέξει T W f (sed συμ suprascr. W):
κατέφλεξε F: κατὰ τε σμῦξει S cum Homeri vulg.

ἀμφὶ δέ μιν τῇ ᾗ κλισίῃ καὶ νητὶ μελαίνῃ
 5 Ἔκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι οἶω.
 σὺ δὲ οὖν, ὦ Ἴππία, πλεονεξέρον οὕτως ἐπιλήσιμονα οἶε εἶναι
 d τὸν τῆς Θέτιδος τε καὶ ὑπὸ τοῦ σοφωτάτου Χείρωνος πεπαι-
 δευμένον, ὥστε ὀλίγον πρότερον λουδοροῦντα τοὺς ἀλαζόνας
 τῇ ἐσχάτῃ λουδορίᾳ αὐτὸν παραχρήμα πρὸς μὲν τὸν Ὀδυσσεά
 φάναι ἀποπλευσεῖσθαι, πρὸς δὲ τὸν Αἴαντα μενεῖν, ἀλλ' οὐκ
 5 ἐπιβουλευόντά τε καὶ ἡγούμενον ἀρχαῖον εἶναι τὸν Ὀδυσσεά
 καὶ αὐτοῦ αὐτῷ τούτῳ τῷ τεχνάζειν τε καὶ ψεύδεσθαι περιέ-
 σεσθαι;

Π. Οὐκ οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ, ὦ Σώκρατες· ἀλλὰ καὶ αὐτὰ
 e ταῦτα ὑπὸ εὐνοίας ἀναπεισθεῖς πρὸς τὸν Αἴαντα ἄλλα εἶπεν
 ἢ πρὸς τὸν Ὀδυσσεά· ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἄ τε ἀληθῆ λέγει,
 ἐπιβουλεύσας ἀεὶ λέγει, καὶ ὅσα ψεύδεται, ὡσαύτως.

ΣΩ. Ἀμείνων ἄρ' ἐστίν, ὡς ἕοικεν, ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀχιλ-
 5 λέως.

Π. Ἡκιστὰ γε δήπου, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Τί δέ; οὐκ ἄρτι ἐφάνησαν οἱ ἐκόντες ψευδόμενοι
 βελτίους ἢ οἱ ἄκουτες;

Π. Καὶ πῶς ἄν, ὦ Σώκρατες, οἱ ἐκόντες ἀδικοῦντες καὶ
 372 ἐκόντες ἐπιβουλεύσαντες καὶ κακὰ ἐργασάμενοι βελτίους ἂν
 εἶεν τῶν ἀκόντων, οἷς πολλὴ δοκεῖ συγγνώμη εἶναι, ἔαν μὴ
 εἰδῶς τις ἀδικήσῃ ἢ ψεύσῃται ἢ ἄλλο τι κακὸν ποιήσῃ; καὶ
 οἱ νόμοι δήπου πολλὴν χαλεπώτεροί εἰσι τοῖς ἐκούσι κακὰ
 5 ἐργαζομένοις καὶ ψευδομένοις ἢ τοῖς ἄκουσι.

ΣΩ. Ὅρας, ὦ Ἴππία, ὅτι ἐγὼ ἀληθῆ λέγω, λέγων ὡς
 b λιπαρῆς εἰμι πρὸς τὰς ἐρωτήσεις τῶν σοφῶν; καὶ κωδυνεύω
 ἐν μόνον ἔχειν τοῦτο ἀγαθόν, τὰλλα ἔχων πάνυ φαῦλα·
 τῶν μὲν γὰρ πραγμάτων ἢ ἔχει ἔσφαλμαι, καὶ οὐκ οἶδ' ὅπη
 ἐστί. τεκμήριον δέ μοι τούτου ἰκανόν, ὅτι ἐπειδὴν συγγέ-
 5 νωμαί τῳ ὑμῶν τῶν εὐδοκιμούντων ἐπὶ σοφία καὶ οἷς οἱ

c 4 μιν TW: μὴν F: τοι libri Homerici d 1 τε TW f: om. F
 d 2 ἀλαζόνας TW: ἄλλους F d 4 μενεῖν] μένειν TW F e 1 εὐ-
 νοίας F: εὐθηλείας TW f

Ἕλληνες πάντες μάρτυρές εἰσι τῆς σοφίας, φαίνομαι οὐδὲν εἰδῶς· οὐδὲν γάρ μοι δοκεῖ τῶν αὐτῶν καὶ ὑμῶν, ὡς ἔπος εἰπεῖν. καίτοι τί μείζον ἀμαθίας τεκμήριον ἢ ἐπειδὴν τις σοφοῖς ἀνδράσι διαφέρεται; ἐν δὲ τοῦτο θαυμάσιον ἔχω ἀγαθόν, ὃ με σφίξει· οὐ γὰρ αἰσχύνομαι μανθάνων, ἀλλὰ πυνθάνομαι καὶ ἐρωτῶ καὶ χάριν πολλὴν ἔχω τῷ ἀποκρινομένῳ, καὶ οὐδένα πώποτε ἀπεστέρησα χάριτος. οὐ γὰρ πώποτε ἕξαργος ἐγενόμην μαθών τι, ἐμαυτοῦ ποιούμενος τὸ μάθημα εἶναι ὡς εὔρημα· ἀλλ' ἐγκωμιάζω τὸν διδάξαντά με ὡς σοφὸν ὄντα, ἀποφαίνων ἃ ἔμαθον παρ' αὐτοῦ. καὶ δὴ καὶ νῦν ἃ σὺ λέγεις οὐχ ὁμολογῶ σοι, ἀλλὰ διαφέρομαι πάνυ σφόδρα· καὶ τοῦτ' εὔ οἶδα ὅτι δι' ἐμὲ γίγνεται, ὅτι τοιοῦτός εἰμι οἷόσπερ εἰμί, ἵνα μηδὲν ἐμαυτὸν μείζον εἶπω. ἐμοὶ γὰρ φαίνεται, ὧ Ἰππία, πᾶν τούναντίον ἢ ὃ σὺ λέγεις· οἱ βλάπτουτες τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἀδικοῦντες καὶ ψευδόμενοι καὶ ἕξαπατῶντες καὶ ἀμαρτάνοντες ἐκόντες ἀλλὰ μὴ ἄκουτες, βελτίους εἶναι ἢ οἱ ἄκουτες. ἐνίοτε μέντοι καὶ τούναντίον δοκεῖ μοι τούτων καὶ πλανῶμαι περὶ ταῦτα, δῆλον ὅτι διὰ τὸ μὴ εἰδέναί· νυνὶ δὲ ἐν τῷ παρόντι μοι ὥσπερ κατηβολὴ περιελήλυθεν, καὶ δοκοῦσί μοι οἱ ἐκόντες ἕξαμαρτάνοντες περὶ τι βελτίους εἶναι τῶν ἀκόντων. αἰτιῶμαι δὲ τοῦ νῦν παρόντος παθήματος τοὺς ἔμπροσθεν λόγους αἰτίους εἶναι, ὥστε φαίνεσθαι νῦν ἐν τῷ παρόντι τοὺς ἄκουτας τούτων ἕκαστα ποιοῦντας πονηροτέρους ἢ τοὺς ἐκόντας. σὺ οὖν χάρισαι καὶ μὴ φθονήσης ἰάσασθαι τὴν ψυχὴν μου· πολὺ γάρ τοι μείζον με ἀγαθὸν ἐργάσει ἀμαθίας παύσας τὴν ψυχὴν ἢ νόσου τὸ σῶμα. μακρὸν μὲν οὖν λόγον εἰ θέλεις λέγειν, προλέγω σοι ὅτι οὐκ ἂν με ἰάσαιο—οὐ γὰρ ἂν ἀκολουθήσαιμι—ὥσπερ δὲ ἄρτι εἰ θέλεις μοι ἀποκρίνεσθαι, πάνυ ὀνήσεις, οἶμαι δὲ οὐδ' αὐτὸν σὲ βλαβήσεσθαι. δικαίως δ' ἂν καὶ σὲ παρακαλοίην, ὧ παῖ Ἀπημάντου· σὺ γὰρ με ἐπήρας Ἰππία

c1 τί WF: om. T a4 ἀποκρίνεσθαι TW: ἀποκρίνασθαι F
 a5 δικαίως δ' ἂν TWf: καὶ ὡς ἂν F a6 ἐπήρας F: ἐπήρας T:
 ἀπήρας W

διαλέγεσθαι, καὶ νῦν, ἐὰν μ.] μοι ἐθέλη Ἰππίας ἀποκρίνεσθαι, δέου αὐτοῦ ὑπὲρ ἐμοῦ.

b ΕΥ. Ἄλλ', ὦ Σώκρατες, οἶμαι οὐδὲν δεήσεσθαι Ἰππίαν τῆς ἡμετέρας δεήσεως· οὐ γὰρ τοιαῦτα αὐτῷ ἐστι τὰ προειρημένα, ἀλλ' ὅτι οὐδενὸς ἂν φύγοι ἀνδρὸς ἐρώτησιν. ἦ γάρ, ὦ Ἰππία; οὐ ταῦτα ἦν ἃ ἔλεγες;

5 ΙΠ. Ἐγώ γε· ἀλλὰ Σωκράτης, ὦ Εὐδিকে, αἰεὶ ταραττει ἐν τοῖς λόγοις καὶ ἕοικεν ὥσπερ κακουργοῦντι.

ΣΩ. ὦ βέλτιστε Ἰππία, οὔτι ἐκὼν γε ταῦτα ἐγὼ ποιῶ—σοφὸς γὰρ ἂν ἦ καὶ δεινὸς κατὰ τὸν σὸν λόγον—ἀλλὰ ἄκων, ὥστε μοι συγγνώμην ἔχε· φῆς γὰρ αὐτὸ δεῖν, ὅς ἂν κακουργῆ ἄκων, συγγνώμην ἔχειν.

c ΕΥ. Καὶ μηδαμῶς γε, ὦ Ἰππία, ἄλλως ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ ἡμῶν ἔνεκα καὶ τῶν προειρημένων σοι λόγων ἀποκρίνου ἃ ἂν σε ἐρωτᾷ Σωκράτης.

5 ΙΠ. Ἄλλ' ἀποκρινοῦμαι, σοῦ γε δεομένου. ἀλλ' ἐρώτα ὅτι βούλει.

ΣΩ. Καὶ μὴν σφόδρα γε ἐπιθυμῶ, ὦ Ἰππία, διασκέψασθαι τὸ νυνδὴ λεγόμενον, πότεροί ποτε ἀμείνους, οἱ ἐκόντες ἢ οἱ ἄκοντες ἀμαρτάνουτες. οἶμαι οὖν ἐπὶ τὴν σκέψιν ὀρθότατ' ἂν ᾧδε ἐλθεῖν. ἀλλ' ἀπόκρινα· καλεῖς τινα δρομέα ἀγαθόν;

d —ΙΠ. Ἐγώ γε.—ΣΩ. Καὶ κακόν;—ΙΠ. Ναί.—ΣΩ. Οὐκοῦν ἀγαθὸς μὲν ὁ εὖ θέων, κακὸς δὲ ὁ κακῶς;—ΙΠ. Ναί.—ΣΩ. Οὐκοῦν ὁ βραδέως θέων κακῶς θεῖ, ὁ δὲ ταχέως εὖ;—ΙΠ. Ναί.—ΣΩ. Ἐν δρόμῳ μὲν ἄρα καὶ τῷ θεῖν τάχος μὲν ἀγαθόν, 5 βραδυτῆς δὲ κακόν;—ΙΠ. Ἄλλὰ τί μέλλει;—ΣΩ. Πότερος οὖν ἀμείνων δρομέυς, ὁ ἐκὼν βραδέως θέων ἢ ὁ ἄκων;—ΙΠ. Ὁ ἐκὼν.—ΣΩ. Ἄρ' οὖν οὐ ποιεῖν τί ἐστι τὸ θεῖν;—ΙΠ. Ποιεῖν μὲν οὖν.—ΣΩ. Εἰ δὲ ποιεῖν, οὐ καὶ ἐργάζεσθαι e τι;—ΙΠ. Ναί.—ΣΩ. Ὁ κακῶς ἄρα θέων κακὸν καὶ αἰσχροὺν ἐν δρόμῳ τοῦτο ἐργάζεται;—ΙΠ. Κακόν· πῶς γὰρ οὐ;—ΣΩ. Κακῶς δὲ θεῖ ὁ βραδέως θέων;—ΙΠ. Ναί.—ΣΩ.

Οὐκοῦν ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομεὺς ἐκὼν τὸ κακὸν τοῦτο ἐργάζεται καὶ τὸ αἰσχροῦν, ὁ δὲ κακὸς ἄκων;—ΙΠ. *Εοικέν γε.— 5
 ΣΩ. Ἐν δρόμῳ μὲν ἄρα πονηρότερος ὁ ἄκων κακὰ ἐργαζόμενος ἢ ὁ ἐκὼν;—ΙΠ. Ἐν δρόμῳ γε.—ΣΩ. Τί δ' ἐν πάλλῃ; 374
 πότερος παλαιστῆς ἀμείνων, ὁ ἐκὼν πίπτων ἢ ὁ ἄκων;—
 ΙΠ. Ὁ ἐκὼν, ὡς ἔοικεν.—ΣΩ. Πονηρότερον δὲ καὶ αἰσχρὸν ἐν πάλλῃ τὸ πίπτειν ἢ τὸ καταβάλλειν;—ΙΠ. Τὸ πίπτειν.—
 ΣΩ. Καὶ ἐν πάλλῃ ἄρα ὁ ἐκὼν τὰ πονηρὰ καὶ αἰσχροῦ ἐργαζόμενος βελτίων παλαιστῆς ἢ ὁ ἄκων.—ΙΠ. *Εοικεν.—ΣΩ. 5
 Τί δὲ ἐν τῇ ἄλλῃ πάσῃ τῇ τοῦ σώματος χρεία; οὐχ ὁ βελτίων τὸ σῶμα δύναται ἀμφοτέρα ἐργάζεσθαι, καὶ τὰ ἰσχυρὰ καὶ τὰ ἀσθενῆ, καὶ τὰ αἰσχροῦ καὶ τὰ καλά· ὥστε ὅταν κατὰ τὸ σῶμα b
 πονηρὰ ἐργάζηται, ἐκὼν ἐργάζεται ὁ βελτίων τὸ σῶμα, ὁ δὲ πονηρότερος ἄκων;—ΙΠ. *Εοικεν καὶ τὰ κατὰ τὴν ἰσχὺν οὕτως ἔχειν.

ΣΩ. Τί δὲ κατ' εὐσχημοσύνην, ὦ Ἰππία; οὐ τοῦ βελτίονος 5
 σώματός ἐστιν ἐκόντος τὰ αἰσχροῦ καὶ πονηρὰ σχήματα σχηματίζειν, τοῦ δὲ πονηροτέρου ἄκοντος; ἢ πῶς σοι δοκεῖ;—
 ΙΠ. Οὕτως.—ΣΩ. Καὶ ἀσχημοσύνη ἄρα ἢ μὲν ἐκούσιος πρὸς ἀρετῆς ἐστίν, ἢ δὲ ἀκούσιος πρὸς πονηρίας σώματος. c
 —ΙΠ. Φαίνεται.—ΣΩ. Τί δὲ φωνῆς πέρι λέγεις; ποτέραν φῆς εἶναι βελτίω, τὴν ἐκουσίως ἀπάδουσαν ἢ τὴν ἀκουσίως;—
 ΙΠ. Τὴν ἐκουσίως.—ΣΩ. Μοχθηροτέραν δὲ τὴν ἀκουσίως;—
 ΙΠ. Ναί.—ΣΩ. Δέξαιο δ' ἂν πότερον τὰγαθὰ κεκτῆσθαι 5
 ἢ τὰ κακά;—ΙΠ. Τὰγαθά.—ΣΩ. Πότερον οὖν ἂν δέξαιο πόδας κεκτῆσθαι ἐκουσίως χωλαίνοντας ἢ ἀκουσίως;—
 ΙΠ. Ἐκουσίως.—ΣΩ. Χωλεία δὲ ποδῶν οὐχὶ πονηρία καὶ d
 ἀσχημοσύνη ἐστίν;—ΙΠ. Ναί.—ΣΩ. Τί δέ; ἀμβλυωπία οὐ πονηρία ὀφθαλμῶν;—ΙΠ. Ναί.—ΣΩ. Ποτέρους οὖν ἂν βούλοιο ὀφθαλμοὺς κεκτῆσθαι καὶ ποτέροις συνεῖναι; οἷς ἐκὼν ἂν τις ἀμβλυώττοι καὶ παρορώη ἢ οἷς ἄκων;—ΙΠ. Οἷς 5

a 3 ὡς ἔοικε F: ἔοικεν T W
 b 3 καὶ τὰ T W F: om. recc.

a 7 posterius τῇ secl. Bekker
 b 6 σχήματα T W: om. F

ἐκών.—ΣΩ. Βελτίω ἄρα ἦγησαι τῶν σαυτοῦ τὰ ἐκουσίως
 πονηρὰ ἐργαζόμενα ἢ τὰ ἀκουσίως;—ΙΠ. Τὰ γοῦν τοιαῦτα.
 —ΣΩ. Οὐκοῦν πάντα, οἶον καὶ ὄτα καὶ ῥίνας καὶ στόμα καὶ
 πάσας τὰς αἰσθήσεις, εἰς λόγος συνέχει, τὰς μὲν ἀκόντως
 e κακὰ ἐργαζόμενας ἀκτήτους εἶναι ὡς πονηρὰς οὔσας, τὰς δὲ
 ἐκουσίως κτητὰς ὡς ἀγαθὰς οὔσας.—ΙΠ. Ἔμοιγε δοκεῖ.—
 ΣΩ. Τί δέ; ὀργάνων ποτέρων βελτίων ἢ κοινωνία, οἷς ἐκών
 τις κακὰ ἐργάζεται ἢ οἷς ἄκων; οἶον πηδάλιον ᾧ ἄκων κακῶς
 5 τις κυβερνήσει βέλτιον ἢ ᾧ ἐκών;—ΙΠ. Ἐνὶ ἐκών.—ΣΩ. Οὐ
 καὶ τόξον ὡσαύτως καὶ λύρα καὶ αὐλοὶ καὶ τᾶλλα σύμπαντα;
 375 —ΙΠ. Ἀληθῆ λέγεις.—ΣΩ. Τί δέ; ψυχὴν κεκτῆσθαι ἵππου,
 ἢ ἐκών τις κακῶς ἱππεύσει, ἄμεινον ἢ (ἢ) ἄκων;—ΙΠ. Ἐνὶ
 ἐκών.—ΣΩ. Ἀμείνων ἄρα ἐστίν.—ΙΠ. Ναί.—ΣΩ. Τῆ
 ἀμείνου ἄρα ψυχῆ ἵππου τὰ τῆς ψυχῆς ἔργα ταύτης τὰ
 5 πονηρὰ ἐκουσίως ἂν ποιοῖ, τῆ δὲ τῆς πονηρᾶς ἀκουσίως;—
 ΙΠ. Πάνυ γε.—ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ κυνὸς καὶ τῶν ἄλλων ζῴων
 πάντων;—ΙΠ. Ναί.—ΣΩ. Τί δὲ δῆ; ἀνθρώπου ψυχὴν
 ἐκτῆσθαι τοξότου ἄμεινόν ἐστιν, ἢ τις ἐκουσίως ἀμαρτάνει
 b τοῦ σκοποῦ, ἢ ἦ τις ἀκουσίως;—ΙΠ. Ἦ τις ἐκουσίως.—ΣΩ.
 Οὐκοῦν καὶ αὕτη ἀμείνων εἰς τοξικὴν ἐστιν;—ΙΠ. Ναί.—
 ΣΩ. Καὶ ψυχὴ ἄρα ἀκουσίως ἀμαρτάνουσα πονηροτέρα ἢ
 ἐκουσίως;—ΙΠ. Ἐν τοξικῇ γε.—ΣΩ. Τί δ' ἐν ἱατρικῇ; οὐχὶ
 5 ἢ ἐκοῦσα κακὰ ἐργαζομένη περὶ τὰ σώματα ἱατρικωτέρα;—
 ΙΠ. Ναί.—ΣΩ. Ἀμείνων ἄρα αὕτη ἐν ταύτῃ τῇ τέχνῃ τῆς
 μὴ [ἱατρικῆς].—ΙΠ. Ἀμείνων.—ΣΩ. Τί δέ; ἢ κιθαριστικω-
 τέρα καὶ αὐλητικωτέρα καὶ τᾶλλα πάντα τὰ κατὰ τὰς τέχνας
 c τε καὶ τὰς ἐπιστήμας, οὐχὶ ἢ ἀμείνων ἐκοῦσα τὰ κακὰ ἐργά-
 ζεται καὶ τὰ αἰσχροῦ καὶ ἑξαμαρτάνει, ἢ δὲ πονηροτέρα
 ἄκουσα;—ΙΠ. Φαίνεται.—ΣΩ. Ἀλλὰ μὴν που τὰς γε τῶν

d 9 ἀκόντως T W F : ἀκουσίως Cobet a 2 ἄμεινον f : ἄμεινον F :
 ἀμείνων T W ἢ add. corr. Coisl. a 5 τῆ δὲ τῆς πονηρᾶς W :
 τῆ δὲ τῆς πονηρίας T f : τῆ δὲ τῆ πονηρᾶ F : τῆ δὲ ψυχῆ τῆ πονηρᾶ
 Schanz a 8 ἄμεινον F : ἀμείνονος T W b 2 καὶ F : om. T W
 b 7 ἱατρικῆς secl. Schleiermacher c 1 τε T W : om. F

δούλων ψυχὰς κεκτηῖσθαι δεξαίμεθ' ἂν μᾶλλον τὰς ἐκουσίως
ἢ τὰς ἀκουσίως ἀμαρτανούσας τε καὶ κακουργούσας, ὡς 5
ἀμείνους οὖσας εἰς ταῦτα.—ΙΠ. Ναί.—ΣΩ. Τί δέ; τὴν
ἡμετέραν αὐτῶν οὐ βουλοίμεθ' ἂν ὡς βελτίστην ἐκτηῖσθαι;—
ΙΠ. Ναί.—ΣΩ. Οὐκοῦν βελτίων ἔσται, ἐὰν ἐκοῦσα κακουργῆ d
τε καὶ ἐξαμαρτάνῃ, ἢ ἐὰν ἄκουσα;

ΙΠ. Δεινὸν μεντὰν εἶη, ὦ Σώκратες, εἰ οἱ ἐκόντες
ἀδικοῦντες βελτίους ἔσονται ἢ οἱ ἄκοντες.

ΣΩ. Ἄλλὰ μὴν φαίνονται γε ἐκ τῶν εἰρημένων. 5

ΙΠ. Οὐκοῦν ἔμοιγε.

ΣΩ. Ἐγὼ δ' ὦμην, ὦ Ἰππία, καὶ σοὶ φανῆναι. πάλιν δ'
ἀπόκριναι· ἢ δικαιοσύνη οὐχὶ ἢ δύναμις τίς ἐστὶν ἢ ἐπιστήμη
ἢ ἀμφοτέρα; ἢ οὐκ ἀνάγκη ἔν γέ τι τούτων εἶναι τὴν
δικαιοσύνην;—ΙΠ. Ναί.—ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μὲν δύναμις ἐστὶ e
τῆς ψυχῆς ἢ δικαιοσύνη, ἢ δυνατωτέρα ψυχῆ δικαιοτέρα
ἐστὶ; βελτίων γάρ που ἡμῶν ἐφάνη, ὦ ἄριστε, ἢ τοιαύτη.—

ΙΠ. Ἐφάνη γάρ.—ΣΩ. Τί δ' εἰ ἐπιστήμη; οὐχ ἢ σοφω-
τέρα ψυχῆ δικαιοτέρα, ἢ δὲ ἀμαθεστέρα ἀδικωτέρα;—(ΙΠ. 5

Ναί.)—ΣΩ. Τί δ' εἰ ἀμφοτέρα; οὐχ ἢ ἀμφοτέρας ἔχουσα,
ἐπιστήμην καὶ δύναμιν, δικαιοτέρα, ἢ δ' ἀμαθεστέρα ἀδικω-
τέρα; οὐχ οὕτως ἀνάγκη ἔχειν;—ΙΠ. Φαίνεται.—ΣΩ.
Οὐκοῦν ἢ δυνατωτέρα καὶ σοφωτέρα αὕτη ἀμείνων οὖσα
ἐφάνη καὶ ἀμφοτέρα μᾶλλον δυναμένη ποιεῖν, καὶ τὰ 10
καλὰ καὶ τὰ αἰσχροῦ, περὶ πᾶσαν ἐργασίαν;—ΙΠ. Ναί.— 376

ΣΩ. Ὅταν ἄρα τὰ αἰσχροῦ ἐργάζηται, ἐκοῦσα ἐργάζεται
διὰ δύναμιν καὶ τέχνην· ταῦτα δὲ δικαιοσύνης φαίνεται, ἦτοι
ἀμφοτέρα ἢ τὸ ἕτερον.—ΙΠ. Ἐοικεν.—ΣΩ. Καὶ τὸ μὲν γε
ἀδικεῖν κακὰ ποιεῖν ἐστὶν, τὸ δὲ μὴ ἀδικεῖν καλά.—ΙΠ. 5

—ΣΩ. Οὐκοῦν ἢ δυνατωτέρα καὶ ἀμείνων ψυχῆ, ὅταν περ
ἀδικῆ, ἐκοῦσα ἀδικήσῃ, ἢ δὲ πονηρὰ ἄκουσα;—ΙΠ. Φαίνεται.

—ΣΩ. Οὐκοῦν ἀγαθὸς ἀνὴρ ὁ τὴν ἀγαθὴν ψυχὴν ἔχων, κακὸς b

c 4 ἐκουσίως T F : ἐκουσίους W d 5 φαίνονται F : φαίνεται T W
e 6 ναί add. rec. : om. T W F e 7 ἢ δ' ἀμαθεστέρα ἀδικωτέρα secl.
Beck e 9 αὕτη T W : αὕτη ἢ F

δὲ ὁ τὴν κακὴν;—ΙΠ. Ναί.—ΣΩ. Ἄγαθὸν μὲν ἄρα ἀνδρὸς
 ἐστὶν ἐκόντα ἀδικεῖν, κακοῦ δὲ ἄκουτα, εἴπερ ὁ ἀγαθὸς ἀγαθὴν
 ψυχὴν ἔχει.—ΙΠ. Ἄλλὰ μὴν ἔχει γε.—ΣΩ. Ὁ ἄρα ἐκὼν
 5 ἀμαρτάνων καὶ αἰσχροῦ καὶ ἀδικοῦ ποιῶν, ὦ Ἰππία, εἴπερ τίς
 ἐστὶν οὗτος, οὐκ ἂν ἄλλος εἴη ἢ ὁ ἀγαθός.

ΙΠ. Οὐκ ἔχω ὅπως σοὶ συγχωρήσω, ὦ Σώκρατες, ταῦτα.

ΣΩ. Οὐδὲ γὰρ ἐγὼ ἐμοί, ὦ Ἰππία· ἀλλ' ἀναγκαῖον οὕτω
 c φαίνεσθαι νῦν γε ἡμῖν ἐκ τοῦ λόγου. ὅπερ μέντοι πάσαι
 ἔλεγον, ἐγὼ περὶ ταῦτα ἄνω καὶ κάτω πλανῶμαι καὶ οὐδέποτε
 ταῦτά μοι δοκεῖ. καὶ ἐμὲ μὲν οὐδὲν θαυμαστὸν πλανᾶσθαι
 οὐδὲ ἄλλον ἰδιώτην· εἰ δὲ καὶ ὑμεῖς πλανήσεσθε οἱ σοφοί,
 5 τοῦτο ἤδη καὶ ἡμῖν δεῶν ἐν μηδὲ παρ' ὑμᾶς ἀφικόμενοι
 παυσόμεθα τῆς πλάνης.

b 6 οὗτος T W : om. F

c 3 μοι T W : ἐμοί F